

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. în străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Ghandi. — Parazitism și imitație. — Antimașinism. — Noua lege bancară. — *Cronica:* Trecere la pensie. — Retragerea din circulație a banotelor à Lei 100. — Banote noi à Lei 1000. — Oprirea evaziunii capitalurilor în Anglia. — Situația sumară a Băncii Naționale a României — Cursul valorilor la București.

Ghandi.

Suspendarea convertibilității Lirei sterline este senzația cea mai mare a secolului nostru. Gravitatea acestei măsuri a Guvernului britanic, a impresionat întreaga lume, pentru că Londra era considerată drept metropola financiară a lumii; industria engleză era cea mai puternică pe întreg globul terestru; abilitatea poporului englez de a nimeri totdeauna cele mai practice soluții în deslegarea problemelor economice deosebite era în deobște apreciată și talentul conducătorilor acestui popor de a aranja compromisuri politice interne și externe încă era cunoscut.

Se pare însă în general, că opinia publică a fost prea alarmată de soarta averii formidabile naționale a Angliei. S'a crezut și se crede, că prin devalorizarea valutei engleze, Lira va apuca pe povârnișul celorlalte valute depreciate. — Cei alarmați se tem, că oprirea de gringoladei se va face la un punct catastrofal, care să ruineze această țară atât de înaintată. — În aceste deducțiuni însă ceice se tem de dezastrul valutei engleze și prevestesc ca urmare însăși primejduirea civilizației burgheze, — uită două lucruri. Uită că poporul englez este atât de bogat încât nu poate fi așa ușor ruinat,

și mai uită că acest popor are cel mai remarcabil talent de negustori din câte se pot găsi la popoarele civilizate. — Noi credem, că deprecierea Lirei sterline, — deși forțată de împrejurări, — de fapt e un calcul negustoresc, — iar nu o prăbușire. — Englezii sunt constrânși să-și ieftinească astfel produsele rămase fără debușeu în urma crizei din țările agrare și a boicotului din Indii. — Deși țările eminentemente agrare au semnalat primejdia scăderii puterii lor de consum, — ca urmare a deprecierei produselor lor — țipetul lor nu a impresionat la timp util țările industriale. — Acestea credeau, că făcând teoria chibritului, își vor putea menține preponderența economică peste țările sărace. — Credeau că-și vor asigura supremația economică cu atât mai ușor, cu cât țările agrare vor fi constrânse mai mult de împrejurări să fie avizate la ajutorul financiar al lor. Țările industriale sperau, că le vor transforma cu vremea în colonii de consumatori tributari, și de aceea le convenea strâmtoarea în care au ajuns. — De aceea nici nu le-au ajutat, decât cu sfaturi plictisitoare, pentru cari am cheltuit sume importante participând la prea teoretice și făfarnice conferințe internaționale.

Prevestirile reprezentanților țărilor agrare s'au adevărit. Reprezentanții savanți ai mercantilismului miop vor avea ocazia să-și revizuiască la lumina realităților vederile egoiste; iar țările lor vor rămâne în brațe cu șomajul, care le va sgudui finanțele. — Noi țările agrare, cu toate nevoile și mizeriile aruncate în capul nostru de perturbațiunea desechilibrului

vechiului sistem economic, totuși vom avea din ce în ce mai puține, până când fabricile industriale vor binevoi să se coboare cu prețurile produselor lor la nivelul celor ale produselor noastre agricole. — Cam pe atunci se va face și la acele țări o nivelare în jos a averii naționale. — Politica servilismului economic, care spre uimirea lumii a cercat să se mai mențină și după războiul trezirei tuturor conștiințelor, va da faliment. — Precum individul are drept la libertate și independență, așa și colectivitatea; precum omul se luptă pentru drepturile lui, așa și popoarele trezite la simțul demnității naționale vor scuza lanțurile robiei economice ale trusturilor stăpânite de regii lor neincoronaji, mai despoși, decât cei politici.

Trezirea simțului demnității naționale se constată azi și la popoarele mai puțin civilizate, necum la cele europene. Ba la acestea e mai vie deșteptarea, căci noi popoarele Europei bătrâne, suntem prea mult încărcate de prejudiciile ruginitei noastre civilizații, care se bazează încă pe dreptul celui mai tare. Tocmai de aceea nici nu suntem capabili de purtarea aceluia războiu economic, atât de civilizat, pe care l-au dus locuitorii Indiilor împotriva mărfurilor oprimatorilor lor. Dacă am fi capabili și noi de asemenea dovezi de conștiință națională să fim siguri, că și noi am rezolvi criza agriculturii și am putea opune veto pauperizării noastre din partea capitaliștilor haini. Când vom avea și noi un Ghandi, simbol al demnității naționale, vom scăpa din coșmarul chinurilor unei exploatare uimitoare, la care ne condamnă orânduiala economică internațională de azi, care deși ne eliberează certificate de paznici ai ordinii politice internaționale, amenințate de sovietele rusești, — storce vlagă acestui neam vrednic de un prezent mai bun.

VRAX.

Parazitism și imitație.

Suntem într-o perioadă când bugetul este iarăși la ordinea zilei. De mai bine de o lună comisiunea adhoc instituită își frământă creierul cu posibilitățile comprimării cheltuielilor. Și nu e nimic de invidiat în misiunea acestei comisiuni. Ea trebuie să studieze toate modalitățile

posibile și poate chiar imposibile, pentru ca bugetul să poată fi adus la nivelul puterii actuale de contribuție bănească a cetățeanului și mai cu seamă la descărcarea exagerată a producției de povara impozitelor, chiar făcând în carne vie. Și nimeni nu va contesta acuta necesitate a acestei operațiuni. Nu vom fi noi deci cei din urmă, cari să ne exprimăm satisfacția că în sfârșit după atâtea bugete alcătuite secret și în decurs de 24 ore în birourile cu obloanele trase, ni se dă ocaziunea să vedem o frământare mai de lungă durată și de relațiuni mai temeinice pe această temă.

Avem informațiuni deci, că comisiunea strânge material documentativ. Unele ziare au și făcut prognoșticiuri de capitolele de cheltuieli ce se vor comprima. Și deși s'a comunicat că nu se poate nimic preciza în chestiunea reducerilor bugetare, din însuș felul cum ele se studiază, reiese că cu toată frământarea neobișnuită de care este cuprinsă comisiunea menționată, ea pare să folosească tot metodele obișnuite până acuma. Dacă aceste afirmațiuni s'ar dovedi adevărate, apoi am putea exclama pe drept cuvânt: „s'a scremut un munte și a făcut un șoarece”. De aceea îndrăznim și noi a înprospăta unele puncte de vedere cari credem că ar aduce o rază de lumină în soluționarea chestiunii ce preocupă toată țara, ba chiar toată lumea.

Problema bugetară nu e o chestiune de pure comprimări de cheltuieli la unele articole pentru a egala încassarile. Nu prin simple comprimări vom adapta bugetul situației actuale, care e guvernată de criza mondială și care nu pare a fi de o așa scurtă durată. Din contră se pare chiar că criza tinde să aducă economia mondială pe bazele pe cari ea trebuie să se sprijine de-acum înainte. O probă a acestei afirmațiuni o dă faptul că două bugete alcătuite pe acest principiu simplist al egalării cheltuielilor cu veniturile a dat greș. Deficitele se tot măresc și persistă cu toate comprimările de cheltuieli efectuate.

Bugetul ar trebui să formeze astăzi în primul rând un schelet complet de organizări și legiferări prin cari economia noastră să fie îndrumată a se conforma situației ce se tot precizează. Și pentru

aceasta se cere în primul rând nivelarea asperităților dintre prețurile produselor fabricate și agricole. Pentru că ar fi monstruos să ne lăsăm mereu mângăiați că deși este criză, la noi țăranul are ce mânca. Problema vieții nu-i o chestiune de mâncare. Ea este legată cu toată gama de împrejurări morale, sociale, culturale, etc. în care trăiește comunitatea și nu ne poate fi indiferent dacă starea culturală și socială a țărănimii regresează. Când un om nu-și poate da un copil la școala primară, sau se întoarce dela ghetete la opinci (ori-câtă simpatie ar inspira acest lucru dlui Ministru al agriculturii) situația trebuie să fie de natură a ne îngrijora, cu toate că avem la sate hambarele pline de grâu.

Concepția bugetară actuală trebuie să pornească deci, precum am spus mai sus, dela activarea producției și reînvierea economiei noastre naționale. În acest scop, lăsând deoparte fiscalitatea excesivă, toată munca noastră trebuie raționalizată. Este curios că deși toți miniștrii cari compun actualul guvern au făcut expuneri de principală preocupare în această direcție, în ce privește programul de activitate ce-l vor urma la departamentele ce conduc, nimic pozitiv nu se anunță în această privință. Am avut deci mângăieri cu rezultate platonice, în tocmă ca și succesele de aceeași natură atât de plastic și simțit expuse într'unul din numerile acestei reviste.¹⁾ Se pare chiar că este un cusur general în structura noastră psihologică, acela de a expune programa cu orice ocaziune pentru ca în curând aceste programe să cadă în desuetudine. Ori în aceste vremuri de aspră criză, operațiunea inversă acesteia: faptele să vorbească în locul expunerilor, ar fi cea mai bine venită.

Raționalizarea se impune astăzi în toate domeniile. Iar în această ordine de idei, reorganizarea serviciilor publice pe baze de această natură de raționalizare ar fi cea mai nimerită. Să se vadă dintr'o schemă general un fir concentric de compunere a tot ce se numește funcțiune publică. Poate că tocmai din această cauză întreținerea instalațiunilor publice costă așa de enorm. Nu se știe deloc până

acuma unde aparțin chestiunile de natură tehnică pentru diferitele instituțiuni exterioare. Sunt de multe ori instalațiuni tehnice de valoare uriașe cari întreținute rațional ar avea o durată infinită. În felul de astăzi al compunerii administrației, fără o încadrare precisă și fără atribuțiuni distribuite, instalațiile se năruie în scurt timp, lipsindu-le buna gospodărie. Raționalizarea ar specifica deci repartizarea gospodăriei publice așa fel ca totul să se îndrume în modul cel mai economic.

Dar cece trebuie să precizeze bugetul actual (despre care se știe că numai este o înșirare de cifre, ci un program de dezvoltare social-economică), este eliminarea parazitismului din viața noastră particulară și publică. Să se termine odată cu lefuri date pentru servicii aduse în perioada alegerilor. Să se isprăvească acum ori nici odată cu înființări de posturi numai pentru a retribui persoane, fie ele oricât de bine înzestrate din punct de vedere al intelectului. Căci este chiar paradoxal ca o persoană excepțională din acest punct de vedere să nu pună la contribuție pentru a-și scoate traiul zilnic, tocmai dotările acestea deosebite. Toată viața noastră să aibă deci la bază principiul muncii active, singura care înobilează și ridică pe individ.

Din punctul de vedere al parazitismului nu suferă de altfel numai viața noastră publică, ci în deosebirea particulară-economică. Era o vreme când orice instituțiune industrială și comercială, era un cuib cald de plasare a neofiților. Țara se îngrijise ca prin măsuri protecționiste și legiferări de aceeași natură, să elimine concurența străină. Ne închisesem cu un fel de muri chinezești în interiorul cărora industria românească făcea salturi acrobatic de veselie. Nici o grije de îmbunătățirea utilajului, nici o preocupare de amortizare, toate chestiunile funcționau automat, iar prețul se menținea dela sine. Se înțelege că în asemenea condițiuni capii industriilor încasau nestânjeniți, lefuri, tantieme și jetoane de natură a fi invidiate de capii încoronați.

Noi nu negăm importanța industriei dintr'o țară și mai cu seamă din țara noastră. Dovadă despre acest lucru, stau articolele noastre împărtășite cititorilor în diferitele numere ale acestei reviste. Dar activitatea industrială la rândul ei să

¹⁾ Vezi Revista Economică Nr. 38 din 19 Sept. 1931, articolul: Succese platonice.

se integreze perfect nevoilor acestei țări și mai cu seamă s'o consolideze. Ca probă însă că nu s'au înțeles lucrurile așa cum trebuia, stau diferitele feluri de carteluri industriale. De unde în alte țări aceste carteluri au scopuri de activitate înălțătoare ca: selecționarea produselor, normalizarea lor, gruparea întreprinderilor pe baze economice, distribuția lor pe regiuni etc. și apoi abia în urmă revine chestiunea menținerii unui preț echitabil, la noi industria grupată în carteluri are ca unic scop: menținerea unui preț urcat pe care consumatorul îl plătește vrând nevrând. Iată deci cum dintr'o grupare economică ale cărei scopuri erau în alte țări bazate pe principii de viață activă, noi am format o bagatelizare deformată, aducând-o și supunând-o concepției noastre de parazitism. Iar dacă este vorba de retribuțiuni uriașe, să nu uităm instituțiunile autonome. Motivul autonomizării era doar exploatarea rațională. Dacă aceasta s'a introdus, n'avem nici o cunoștință. Dar știm că bazați pe autonomism, retribuțiunile unora din conducători s'au mărit într'un mod considerabil, fără ca deficitele să înceteze. Odată cu retribuțiunile uriașe se mai pune apoi acea disproporție între ele, pentru diferitele grade funcționărești. Este inadmisibil ca în această țară să existe scara de retribuțiuni dela 2'5 mil. la 25 mii Lei anual. Căci față de munca ultimului nu ne închipuim ce poate produce primul, decât doar aur direct, ceea ce e imposibil. Și e curios că această retribuțiune a lefurilor de milioane s'a înstăpânit după cât se pare la unele instituțiuni de credit funciar nou formate, dela cari și ultimul ban trebuia să meargă în ajutorul țăranimii. Toate acestea aparțin ideii de viață neactivă care trebuie distrusă. Intermediarii, samsarii trăind din mijlociri, neînglobate în principiul activ al vieții, trebuie să dispară. Munca activă este singura care duce la agonisire pe cale cinstită, treptat și lent, făcând viața fără salturi și fără rostogoliri. Este inadmisibil să nu învățăm din exemplul Angliei, care făcând pe intermediarul și-a distrus tezaurul propriu, într'o vreme când nimeni nu îndrăznea să creadă. Este un semn că orice greșală se răzbuuă.

În legătură cu acest element primejdios al economiei noastre, trebuie să

mai amintim de un altul, tot așa de destructiv și împovărător în ce privește viața noastră publică și particulară: imitația. E de ajuns să apară în Franța o lege pentru ca noi s'o copiem imediat. Se pare că ceea ce privește legiferarea, legea crează necesitatea și nu invers. Și pe urmă orice lege adusă însemnează un consiliu nou înființat. Așa am creat diferitele consilii la cele mai importante legi ale noastre: la legea energiei, la a comercializărilor, la legea minelor, cooperăției etc. Iar ca un argument hotărâtor în ce privește cusurul nostru de a imita, menționăm legea camerilor de muncă. Deși această lege a fost de mult sancționată, aceste camere n'au luat nici acuma ființă. Ce să mai vorbim de camerele profesionale, conduse de multe ori de oameni fără nici o legătură cu breslele pe cari le reprezintă? Am deformat și aici scopul instituțiunilor după ce le-am creat, conformându-le felului nostru de a înțelege lucrurile, fel care am văzut cum se repercutează în economia noastră.

Iată dar în jurul cărei concepții trebuie să se învârtă alcătuirea actuală a bugetului. El nu poate să fie un simplu cont de înregistrare ci trebuie să încadreze în el realitatea economică și socială a țării în justa ei înfățișare. A face însă reduceri bazate pe valoarea ce o reprezintă nuditatea cifrelor este o acțiune stearpă și inoperantă, afară de cazul când se pornește la drum cu anumite prejudecăți împotriva unor anumite clase sociale.

Ing. GH. BRÂNDUȘ.

Antimașinism.

— Un nou plan economic. —

Se cercetează, se studiază pretutindenea în lume cauzele și remediile deprestunii economice mondiale. Căci de fapt situația economică precară este în zilele noastre resimțită pe întreg globul. În unele țări și continente mai mult, în altele mai puțin.

O problemă din cele mai grele ce-și așteaptă rezolvarea este problema șomerilor, a oamenilor fără lucru și fără ocazie de câștig, care a luat forme mai îngrijitoare mai ales în țările industriale, dar se arată în măsură mai redusă și în țările agricole.

Șomajul a luat proporții extraordinare în America, apoi în Anglia și în Germania și ameliorarea lui, — căci de o delăturare a acestui fenomen economic acum și în timp apropiat nu poate fi vorba — formează obiectul de preocupare al guvernelor și al oamenilor de afaceri, al cercurilor bancare, ca și al sindicatelor muncitorești, de pretutindenea.

După o statistică recentă America numără nu mai puțin decât 6 milioane de oameni fără lucru, cu 24 de milioane membrii de familie. Total deci 30 de milioane de oameni, avizați în parte ori total la caritatea publică și formând o povară din cele mai grele, și pentru durată, insuportabilă pentru societate, ca și pentru stat.

La mai multe milioane se urcă numărul șomerilor și în Anglia și Germania, formând pretutindenea o serioasă și permanentă primejdie pentru răsturnarea ordinii sociale existente.

Aceste stări de lucruri au dat naștere în America unei idei, unui curent la care s'au raliat deja straturi foarte largi ale populației, atât din cercurile capitaliste, cât și din cercurile muncitorești și care prinde tot mai mult teren, ducând la o pronunțată acțiune antimășinistă.

În continentul cu mașinismul cel mai dezvoltat și mai perfecționat, o astfel de acțiune era cu totul înimaginabilă acum vreo câțiva ani.

Timul și nevoile mari și grele ale zilelor de azi, au săvârșit și aceasta minune.

Acțiunea antimășinistă din America este destul de puternică, pentru a și ajunge scopul: delăturarea mașinilor și combaterea acțiunii de raționalizare, ce asemenea a luat în America o dezvoltare extraordinară în detrimentul brațelor muncitoare omenești.

Este admisibil — zic promotorii acțiunii antimășiniste din America — ca industria mașinilor să distrugă întreaga viață economică? Este ea cea mai importantă? Nu! răspund economiștii prevăzători. Mai de importanță sunt cei 30 de milioane de oameni fără câștig, și expuși lipsei. Mașina a asasinat țara! În lături cu economiile la brațele de muncă, în lături cu raționalizarea de trei ori blăstămată; în lături cu tot, ce ia brațelor muncitoare hrana.

Se formulează deja pretensiuni programatice, dintre cari cea mai importantă este: montarea de mașini, prin cari se fac economii la brațele de muncă și prin cari acestea devin superflue, să fie oprită. Mașinile deja în folosință să nu se mai înnoiască. Să se mențină numai acele mașini, cari prestează munci nedemne pentru oameni.

Da să zică se anunță din continentul cu mașinismul cel mai dezvoltat și mai perfecționat,

o formală mișcare revoluționară împotriva mașinilor.

Curentul antimășinist este foarte ademenitor și probabil va crește. El se poate numi și rațional considerând consecințele mașinismului exagerat pentru masele muncitoare din lume.

Pentru interesele unui număr restrâns de mari fabricanți și societăți de construcții de mașini nu pot fi sacrificate, expuse la privațiuni și la mizerie și întreg cortegul lor de nenorociri, milioane de oameni, cu drept la viață și dorințe de muncă productivă, pentru asigurarea unei existențe fie și modeste, dar cinste.

Noua lege bancară.

(Continuare).

TITLU V.

Dispozițiuni finale, penale și transitorii.

Art. 50. — Casele de schimb sau zaraștile, care își limitează comerțul numai la operațiuni de schimb, la orice fel de monete, nu sunt supuse art. 2 și 4 și nici celorlalte dispozițiuni de constituire și funcționare din această lege.

Ele vor fi însă supuse supravegherii și controlului Consiliului Superior Bancar.

Casele de schimb nu vor putea pune în firma lor cuvântul „bancă“.

Art. 51. — Întreprinderile comerciale cari au de obiect principal al comerțului lor numai acordarea de împrumuturi pe gaj de orice fel de obiecte și cari nu cad în prevederile legii din 9 Martie 1915, modificată la 30 Maiu 1929, referitoare la casele de împrumut pe gaj a agriculturilor și industrișilor, se constituiesc și funcționează în condițiunile legii de față.

Casele de împrumut pe gaj nu vor putea însă purta în firma lor cuvântul „bancă“ ci numai denumirea de „Case de împrumut pe gaj“, sau o altă asemănătoare.

Art. 52. — Fuziunea a două sau mai multe societăți bancare, ori care ar fi forma statutului lor juridic se hotărăște de fiecare societate în parte cu votul necesar pentru modificarea statutelor.

Consiliul de administrație al fiecăreia din băncile cari voiesc a fuziona va putea însă supune prospectul de fuziune vizei prealabile a Consiliului Superior Bancar.

Deciziunea de fuziune a fiecărei societăți bancare, cuprinzând condițiunile fuziunii, bilanțurile și deciziunea de autorizare a Consiliului Superior Bancar, se vor depune la Tribunalul de comerț al fiecărei societăți care fuzionează, spre a fi înscrise în registrul societăților bancare și publicate potrivit art. 9.

În termen de două luni dela data publicării actelor de mai sus, orice creditor va putea face opoziție la fuziune la tribunalul de comerț al locului unde societățile fuzionate și-au fixat sediul central.

Toate opozițiile se vor judeca de urgență în camera de consiliu, printr-o singură hotărâre.

În contra hotărârii Tribunalului se poate face apel în termen de 10 zile dela pronunțare.

Curtea va judeca de urgență în camera de Consiliu.

Termenul de recurs este de 10 zile dela pronunțare.

Recursul se va judeca de urgență în Camera de Consiliu.

Opoziția nu suspendă fuziunea, afară de cazurile când se va justifica plafa tuturor datorităilor sociale sau consemnarea lor la Banca Națională sau la Casa de depuneri când toți creditorii consimt la fuziune, sau când creditorii opoziții au fost desinteresați prin plata sau consemnarea sumei.

După expirarea termenului de mai sus, sau în cazul că s'a făcut opoziție și opoziții nu au fost desinteresați, după rămânerea definitivă a hotărârii dată asupra opoziției, fuziunea va putea fi executată, societatea rămasă în ființă sau noua societate care rezultă din fuziune preluând asupra sa toate drepturile și obligațiunile societăților stinse.

Fuziunile bancare, atât în ce privește actele de fuziune, cât și acțiunile societăților, cari fuzionează, sunt scutite de orice taxe sau timbre.

Art. 53. — Dacă, din cauza pierderilor suferite, capitalul social al unei bănci a scăzut la jumătate din valoarea capitalului statutar, sau la jumătate din valoarea capitalului necesar prevăzut de art. 11, 12 și 35 din prezenta lege, când cel statutar nu a fost mai mare, administratorii, iar în caz de omisiune din partea lor, Consiliul de cenzori, sunt datori a convoca, în maximum 2 luni dela această constatare, adunarea generală extraordinară a societăților spre a decide asupra reintegrării capitalului social.

Dacă adunarea generală nu va fi convocată de către aceste organe, convocarea se va face de urgență, în urma unei cercetări prealabile, de către Consiliul Superior Bancar.

Dacă adunarea generală nu decide complectarea capitalului social, sau lichidarea societății, sau dacă în termen de 3 luni dela data întrunirii adunării generale a asociațiilor complectarea capitalului social nu este realizată, Consiliul Superior Bancar, va decide lichidarea societății bancare.

Lichidarea se va face conform prescripțiilor codului de comerț în materie de lichidare judiciară a societăților comerciale și sub supravegherea Consiliului Superior Bancar, care va sesiza în acest scop Tribunalul de comerț competent.

Art. 54. — În caz de faliment din partea unei întreprinderi bancare, activul inventariat de judecătorul sindic se va lichida de către un curator numit de Tribunalul, care a declarat falimentul, după o listă de specialiști întocmită de Consiliul Superior Bancar.

Numirea curatorului se va face prin chiar sentința declarativă de faliment, sau printr-o încheiere postertoră.

Activul băncilor falite se va lichida de curator sub direcțiunea și controlul judecătorului sindic.

În caz de necesitate, adunarea creditorilor unei bănci falite va putea desemna o comisiune de creditori, cari să ajute și să supravegheze opera de lichidare încredințată curatorului.

Conturile de lichidare se vor depune judecătorului sindic, care le va supune omologării Tribunalului.

Toate acțiunile și actele săvârșite de curator în vederea lichidării sunt scutite de orice taxe sau timbre, fără prejudiciul taxelor falimentare cuvenite Statului.

Dispozițiunile acestui articol se aplică și falimentelor bancare în curs de lichidare.

Art. 55. — Dacă în cursul existenței unei bănci se constată că acestea nu respectă prescripțiunile acestei legi, Consiliul Superior Bancar, va putea decide limitarea operațiunilor băncii sau, la caz de necesitate, lichidarea acesteia.

Dacă din cercetarea făcută se constată că valoarea totalului angajamentelor unei bănci întrece cu cel puțin 10% valoarea activului său, Consiliul Superior Bancar va sesiza tribunalul de comerț competent spre a proceda la lichidarea băncii.

Art. 56. — Oricine va exercita comerțul de bancă fără autorizațiunea cerută de art. 4, sau va viola dispozițiunea art. 39 din prezenta lege, se va pedepsi cu închisoare dela 3 luni până la 2 ani și cu amendă de 20 000, până la 500.000 Lei.

Transmiterea cambiiilor, cari garantează împrumuturile de către împrumutătorul contravenient la dispozițiunea art. 39 nu-l apără de penalitatea prevăzută de acest articol.

În caz de deschidere a unei sucursale fără înveștișirea cerută de art. 16, administratorii și directorii vinovați se vor pedepsi cu amendă dela 50.000 până la 500.000 Lei fiecare, în care caz Consiliul Superior Bancar, va decide și desființarea sucursalei.

Art. 57. — Fondatorii, administratorii, directorii și censorii, cari vor fi trecut sub tăcere situația de falit sau vreuna din condamnările prevăzute de art. 29, vor fi pasibili de pedeapsă dela 15 zile până la 6 luni închisoare și amendă dela 10.000 până la 100.000 Lei pierzând deplin drept și calitatea de administratori, cenzori sau directori ai băncii.

Această decădere se va pronunța de către Consiliul Superior Bancar, în care caz recursul nu suspendă executarea.

Art. 58. — În caz de faliment din partea unei bănci, violarea art. 4, 9—15, 17, 19, 20, 24, 26—28, 30—32, 34—38, 40—41, va atrage pentru administratorii, censorii și directorii vinovați sancțiunea prevăzută de art. 882 din codul de comerț pentru banerută frauduloasă, fără prejudiciul celorlalte sancțiuni civile și penale prevăzute în această lege, sau alte legi în vigoare.

Art. 59. — În termen de două luni dela omologarea acestei legi, în care timp va lua ființă Consiliul Superior Bancar, fiecare bancă existentă este obligată a comunica Consiliului Superior Bancar, copie după ultimul bilanț brut al ultimului semestru, cum și lista membrilor Consiliului de administrație, a censorilor și directorilor.

Tot în termen de două luni dela promulgarea acestei legi, fiecare bancă va face cerere de înscriere în registrul societăților bancare de

pe lângă tribunalul de comerț competent conform art. 9 fără a justifica condițiunile acestei legi.

Dispozițiunile acestui articol se aplică și băncilor existente sub firmă individuală. Acestea sunt obligate totdeauna a declara capitalul lor propriu și de a nu mai primi depuneri spre fructificare, pe termen sau la vedere, chiar dela promulgarea prezenței legi.

Băncile existente sub formă de societăți în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată, sunt supuse aceluiași condițiuni, putând însă primi depozite numai până la valoarea capitalului lor social deplin vărsat.

Depozitele primite până la data promulgării acestei legi, precum și totalul pasivului, vor fi proporționate în termen de maximum 3 ani, dela data aceasta potrivit prescripțiilor acestei legi.

De asemenea băncile existente sub formă de societăți pe acțiuni sunt supuse condițiilor fixate prin acest articol, fiind în același timp obligate ca în termen de maximum 5 ani să-și proporționeze depunerile și totalul pasivului în conformitate cu dispozițiunile prezentei legi.

Art. 60. — În termen de 5 ani dela promulgarea acestei legi toate băncile existente în România se vor conforma tuturor condițiilor prevăzute în prezenta lege.

Art. 61. — Toate dispozițiunile contrarii acestei legi se abrogă.

(Sfârșit.)

CRONICA

Trecere la pensie. Directorul general dela „Cassa generală de economii“ din Sibiu, dl *Hans Bergleiter*, după un serviciu activ de 45 de ani, a fost trecut — la dorința sa proprie — cu ziua de 1 Octombrie 1931, la pensie binemeritată.

O delegație a Consiliului de administrație l-a mulțumit pentru activitatea rodnică dezvoltată în interesul prosperării băncii.

Conducerea „Cassei generale de economii“ a trecut, cu ziua de 1 Octombrie 1931, asupra unui directoriu compus din directorii: Dr. August Gmeiner (prezident) și Dr. Fritz Kasper și subdirectorul Harry Rose.

Retragerea din circulațiune a bancnotelor à Lei 100—. Cu ziua de 1 Octombrie a. e. au fost retrase din circulațiune biletele de Lei 100 — vinete, violete și cărămizii. Conducerea băncii Naționale a României, fără a aproba o prolongire a termenului de retragere, invită publicul să prezinte biletele amintite, de urgență pentru schimbarea la Centrală ori la Sucursalele Băncii Naționale.

Dela 1 Octombrie a. e. începând au valoare numai banenotele à Lei 100— brune (sepia).

*

Bancnote noi à Lei 1000, s'au pus în circulațiune, cari sunt confecționate exact, ca și banenotele vechi de aceeași valoare. Unica deosebire este că sunt provăzute numai cu două semnături, a Guvernatorului și a Cassierului.

Banenotele vechi cu 3 semnături continuă a circula mai departe.

*

Oprirea evaziunii capitalurilor în Anglia.

Deodată cu suspendarea standardului aur, decretată în Anglia, guvernul britanic a luat dispoziții energice pentru a împiedica evaziunea capitalurilor naționale în străinătate.

A oprit, pe cale de ordonanță, cumpărările de valori externe, precum și orice transmitere de disponibilități în străinătate, cu scopul de a achiziționa acolo, direct ori indirect, devize.

Opreliștea privește pe toți supușii britanici, precum și pe toate persoanele cu domiciliul stabil în Britania mare.

Trasacțiunile amintite sunt admise numai în următoarele cazuri excepționale: 1) dacă se prezintă dovada unei necesități de ordin economic normal; 2) în cazuri de convenții încheiate înainte de 21 Septembrie a. e., și 3) când devizele se procură pentru acoperirea unor spese de călătorie sau a altor cheltuieli personale dovedite.

O astfel de măsură de împiedecare a evaziunii capitalurilor naționale în străinătate ar fi fost și sunt necesare și în alte țări.

Situațiunea sumară a Băncii Naționale a României

Extragem din ultima situațiune sumară, dela 26 Sept. 1931, a Băncii Naționale următoarele poziții:

Activ	Lei
Aur în țară și străinătate	8.930,760.373
Devize	1.568,808.198
Monetă divizionară	984,488.779
Portofoliul comercial	11.626,422.590
Avansuri pe titluri și metale prețioase	634,503.525
Datoria Statului	3.484,560.893
Avansuri temporare Tezaurului	2.000,000.000
Titluri și participațiuni	880,163.240
Fond. de pens. și asistență pt. personal	145,274.717
Imobile	568,533.182
Mobilier și mașini de imprimerie	100,741.328
Cheltuieli de administrație	132,664.278
Activ corăsp. unor angaj. pe termen	1.209,024.624
Conturi diverse	2.014,268,916

Totalul activelor 34,622,454,130

Pasiv

Capital social	600,000.000
Fond de rezervă	376,748.834
Fonduri pentru amortizări	402,036.398
Fonduri de pensii și asis. pt. personal	199,208.684
Bilete B. N. R. în circulațiune	21.861,035.880
Conturi curente și depozite la vedere	6.160,282.905
Dobânzi și beneficii diverse	252,185.611
Conturi diverse	1.796,938.994
Raportul între stocul de aur și angajamente	31,87 ⁰ / ₀
Raportul între stocul total și angajamente	37,42 ⁰ / ₀

Taxa: { Scont 8⁰/₀
Dobânda 9⁰/₀

Cursul Valorilor la București

7 Octombrie 1931.

EFECTE

	Dob. anuală	Cursul
Rentă 1913 original	4 ¹ / ₂	75—80
Rentă 1913 duplicate	4 ¹ / ₂	53—55
Scris Rurale	5	43 ¹ / ₂ —44 ¹ / ₂
Comuna București	4	38—40
Comuna București	5 ⁰ / ₀	40—45
Imprumutul Național 1916	5	53—54
Imprumutul Unirii 1919	—	52 ¹ / ₂ —53
Imprumutul Refacerii 1920	5	53 ¹ / ₄ —53 ¹ / ₂
Rentă împroprietăririi 1922	5	39 ¹ / ₂ —40
„ 1903 original	5 ⁰ / ₀	70—75
„ 1903 duplicate	5 ⁰ / ₀	65—68
„ Stabilizării 1929		60—60 ¹ / ₄

BĂNCI

	Val. nom.	Cursul
Banca Națională	500	4175—4225
Marmorosch Blank & Cie ex. cup.	500	510—515
Românească ex. cup.	500	410—420
„ pui ex. cup.	500	400—405
De Scont ex. cup.	500	50—55
Comerc. Română ex. cup.	500	350—360
Credit Român ex. cup.	500	290—300
Viticola ex. cup.	500	25—35
Comerț Craiova ex. cup.	500	230—235
Com. Ital. și Rom.	500	425—450
Albina Sibiu ex. cup.	500	500—550
Carpaților	500	200—220

ASIGURĂRI

Dacia-România ex. cup.	2000	2400—2500
Naționala	500	370—390
Generala	500	1000—1025
Agricola ex. cup.	500	360—370
Steaua României	500	—
Prevederea	200	—
Soc. Urania	1000	—

PETROLIFERE

Steaua Română	500	160—165
Astra Română optate	500	350—360
Speranța opt. ex. cup.	500	400—420
Speranța pui ex. cup.	500	200—220
Petrol Blok	500	75—80
Petrolul Rom. opt.	500	70—80
I. R. D. P. opt.	500	65—70
Concordia	250	230—240
Creditul Minier opt. ex. cup.	500	110—115

DIFERITE SOCIETĂȚI

	Val. nom.	Cursul
Reșița	500	208—210
C. Tramv. Buc.	500	685—690
Govora-Călimănești	200	90—95
Cartea Românească ex. cup.	500	190—195
Creditul Technic	500	70—80
Letea opt. ex. cup.	500	217—220
Clădirea Românească opt. ex. c.	500	290—300
Mica ex. cup.	500	337—340
Carpatina	500	160—180
Credit Industrial ex. cup.	1000	220—230

MONEDE EFECTIVE

Dolari	170—170.55
Sterline	650—640—
Lirete	8—8.50
Cor. cehe	4.90—4.95
Franci francezi	6.65—6.70
Franci belgieni	23.50—23.70
Franci elvețieni	32.50—32.75
Mărci germane	39—39.50
Zloți	18.80—19—
Șilingi austr.	21.50—22.50
Pengő	23—24—
Dinari	2.92—2.95
Leva	1.16—1.20
Drachme	2—2.16
Lire otomane	78—80—
Napoleon	700—710—